

Komentar Evandjelja: Tražiti svetost drugih

Evandjelje XXVI. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evandjelje Mk 9, 38-43.45.47-48

U ono vrijeme: Ivan reče Isusu:

»Učitelju, vidjesmo jednoga kako u
tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu
branili jer ne ide s nama.« A Isus
reče: »Ne branite mu! Jer nitko ne
može učiniti nešto silno u moje ime
pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije
protiv nas, za nas je.«

»Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.«
»Onomu naprotiv tko bi sablažnio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more.«

»Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život nego s obje noge biti bačen u pakao. I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje nego s oba oka biti bačen u pakao, gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi.«

Komentar

Današnje Evanđelje podsjeća nas na različita Isusova učenja o kršćanskom životu. Markov opis je jednostavan, a riječi s lakoćom dopiru do dna duše. Prvi bi se mogao ovako reći: Bog daje svoje darove onako kako smatra prikladnim, i nada se da nam je uvijek bio izvor radosti vidjeti kako ih drugi ljudi velikodušno dočekuju i stavljaju u službu Evanđelja. Pada mi na pamet velika raznolikost i bogatstvo koje postoji unutar Crkve, a također i mogućnost da naše srce - koje se svaki dan bori da izađe iz sebe i bude malo veće - gleda s nepovjerenjem, pa čak i s određenim odbijanjem, neke od onih koji rade s nama u vinogradu Gospodnjem. Isusove riječi su jasne: „nema nikoga tko čini čudo u moje ime i onda može govoriti loše o meni: tko nije protiv nas, s nama je“. Svakako, samo Bog može pretraživati srca i razaznati namjere. Moramo se voditi vanjskim tragovima; na primjer: „po

plodovima ćeš ih poznati". Iako ne u potpunosti, jer ne možemo vidjeti skrivene plodove dok ne izađu na vidjelo.

Isus nas potiče da razmislimo da djeluje na skriven način u srcima i kroz srca. Da je ova radnja jedinstvena za svaku osobu. I da ne možemo znati u kojoj su mjeri djela drugih ljudi poslušna, ako možda oklijevaju dati odgovor na unutarnje nadahnuće Duha Svetoga. Ono što ovi odgovori ljubavi proizvode u duši i svijetu mi ne možemo opaziti, ali Bog može. Zato nas podsjećaju da u svakom činu istinske ljubavi postoji vječna vrijednost, te da taj čin, samom činjenicom da je ljubav, uvijek ima vezanu „plaću“, koja nije nagrada već posljedica toga što postoji mala „nova ljubav“ u svijetu. Stoga Isusove riječi čujemo kao poziv na vrednovanje bogatog djelovanja Duha Svetoga u dušama i jačanje veza zajedništva sa svima, osobito s

krštenima, moleći se jedni za druge i način da ih na konkretan način upravljamo prema Kristu.

Riječi o skandalu druga su strana onoga što je Isus već rekao: Želimo svetost drugih cijelim srcem, pa stoga činimo sve što je moguće kako ih naš primjer ne bi zbunio ili otuđio od Boga. To je poziv da budemo čuvari jedni drugih, da pazimo jedni na druge na svom svakodnevnom putovanju. Nismo otoci, nismo ravnodušni prema onome što naš način govora i djelovanja proizvodi u drugima. Svakako, ne možemo od svih tražiti savjet prije nego što učinimo korak. No, Duh Sveti izlio se u naša srca, i to nam omogućuje da razmišljamo i djelujemo sudjelujući u božanskoj mudrosti. Ne radimo stvari jednostavno zato što nam izgledaju dobro i to je to. To ne znači da se dopuštamo zanijeti onome što drugi misle, a što nas tjera da

krijemo činjenicu da smo kršćani. To je nešto drugo.

Dati važnost skandalu znači živjeti sa sviješću da naša djela nikada ne ostaju sama u sebi. Imamo slabosti, ali istodobno s entuzijazmom nastojimo njima upravljati, nastojimo ne povrijediti ono što vide u nama, ni „jake“ ni „slabe“. Nadalje, Isus nas podsjeća da postoje ljudi koji su posebno slabi i krhki. Među njima su i djeca kojoj je toliko korisno imati dobre uzore da ih činjenica da ih nemaju može strašno povrijediti i učiniti im loše. Tu bismo mogli staviti i one koji čine prve korake u vjeri, ljude koji se oslanjaju na nas itd.

Puno učimo na putovanju tolikog broja ljudi koji su nam prethodili: iz njihovog nastojanja da što bolje spoznaju vlastite slabosti, iz želje da idu u samu srž kako bi mogli izliječiti bolest, iz pomoći koju su dali ili prihvatili. Budući da se ovim putem

ne može proći sam: koliko nam je
potrebna dobra duhovna pratnja!
Koliko nas dobro tjera da, koliko god
možemo, poželimo da oni oko nas s
radošću i nadom napreduju na putu
svetosti! To je djelomično Bog dao u
naše ruke.

Juan Luis Caballero // Photo:
Duy Pham - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-
domingo-vigesimosexta-semana-
tiempo-ordinario-ciclo-b/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-vigesimosexta-semana-tiempo-ordinario-ciclo-b/) (8.08.2025.)